

Υπενθύμιση από Text-Answer :

(1) $Ax = b, \quad A: n \times n, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad b \in \mathbb{R}^n$

ΕΙΤΕ :

(α) η (1) έχει μοναδική λύση $\forall b \in \mathbb{R}^n$

η (β) \forall ομογενή μερτικό $Ax = 0$ έχει $\neq 0$ λύση.

Στην περίπτωση (β) το (1) έχει λύση αν και μόνο αν
έχει $b \perp N(A^T)$.

Συμπληρωματική τελεστής σε χώρους Hilbert :

Έστω $K: H \rightarrow H$ αυτοσυζυγής (dim H = +∞). Τότε
δ K έχει επίτ. αριθμ. ιδιοτιμές που πλησιάζουν
μια $\lambda_n \rightarrow 0$.

Επίσημα : K αυτοσυζυγής, $u, f \in H$

(2) $(I - K)u = f$

ΕΙΤΕ : (α) Η (2) έχει μοναδική λύση $\forall f \in H$

η (β) η $(I - K)u = 0$ έχει μη τετριμμένη λύση

Εάν η περίπτωση (β) το (1) έχει λύση αν και μόνο αν
έχει $f \perp N(I - K^*)$.

Εστω γ στο $\partial\Omega$. Έστω ακόμα το

$$L_\gamma u := Lu + \gamma u = g \in L^2$$

η ελαστική παραμόρφωση στον u που

$$\text{δίνει } B_\gamma(u, v) = B(u, v) + \gamma(u, v)_{L^2} = (g, v)_{L^2} \quad \forall v \in L^2(\Omega)$$

Συμφορμωμένο στο άνω πεδίο: $u = \bar{L}_\gamma^{-1} g$

ο τελεστής $\bar{L}_\gamma^{-1} : L^2(\Omega) \rightarrow L^2(\Omega) \subset H_0^1(\Omega)$

Είναι συμπαγής: Πεδίο πεδίο:

$$\forall \|u\|_{H_0^1(\Omega)}^2 \leq B_\gamma(u, u) = (g, u)_{L^2} \leq \|g\|_{L^2} \cdot \|u\|_{H_0^1(\Omega)}$$

$$\Rightarrow \|\bar{L}_\gamma^{-1} g\|_{H_0^1(\Omega)} = \|u\|_{H_0^1(\Omega)} \leq C \|g\|_{L^2(\Omega)}$$

Αρα τελικά κλειστός τελεστής \bar{L}_γ^{-1} είναι συμπαγής. □

Επίσης συνεχώς εξαρτάται από το Π.Σ.Τ.

$$(B) \begin{cases} Lu = \lambda u + f, & \Omega \\ u = 0, & \partial\Omega \end{cases}$$

για τις διαφορές π.ε. τα $\lambda \in \mathbb{R}$.

Λήψη Έστω $f \in L^2(\nu)$. Η συνάρτηση $u \in L^2(\nu)$ είναι
 αόριστος λύση ως (3) εάν και μόνον εάν:

$$(I - K)u = h, \text{ όπου } K = (\gamma + \lambda) \bar{L}_\gamma^{-1}, h = \bar{L}_\gamma^{-1} f$$

Απόδ. (i) Έστω u αόριστος λύση της (3). Από $u \in H_0^1(\Omega)$
 και

$$B_\gamma[u, v] = B[u, v] + \gamma(u, v)_{L^2} = ((\gamma + \lambda)u + f, v)_{L^2}$$

$$\Rightarrow u = \bar{L}_\gamma^{-1} ((\gamma + \lambda)u + f) = (\gamma + \lambda) \bar{L}_\gamma^{-1} u + \bar{L}_\gamma^{-1} f = Ku + h$$

(ii) Έστω ότι ισχύει

$$u - (\gamma + \lambda) \bar{L}_\gamma^{-1} u = \bar{L}_\gamma^{-1} f \Rightarrow u = \bar{L}_\gamma^{-1} ((\gamma + \lambda)u + f)$$

Τότε από (3):

$$B[u, v] = B_\gamma[u, v] - \gamma(u, v)_{L^2} = ((\gamma + \lambda)u + f, v)_{L^2} - \gamma(u, v)_{L^2}$$

$$= (\lambda u + f, v)_{L^2}$$

$\Rightarrow u$ αόριστος λύση ως (3) □

Στη συνέχεια έχουμε ότι το πεδίο (3):

Θ4 (i) $\forall \text{ indexes}$ το πεδίο αόριστος (ήδη) $\Sigma \subset \mathbb{R}$
 για το οποίο το ΠΣΤ (3) έχει μοναδική λύση
 $\forall f \in L^2(\nu)$ αν και μόνον εάν $\lambda \notin \Sigma$.

(ii) Αν $\Sigma = \{\lambda_k\}_{k=1}^{\infty}$ (αληθές) τότε
 $\lambda_1 < \lambda_2 \leq \lambda_3 \dots \lambda_k \rightarrow +\infty$.

ορ Τζ $\lambda_1, \lambda_2, \dots$ λέγονται ιδιοτιμές του L .

Ανάλυση 04 : Από αυτήν το (3) έχει

δύο δι' ημ' ήτοι και έχει δύο Σ'

(4) $(I - K)u = h$, $K = (\partial\lambda) \tilde{L}_\gamma^{-1}$, $h = \tilde{L}_\gamma^{-1} f$.

Από Fredholm το (4) έχει δύο $\forall h \in L^2$.

δι' ημ' ήτοι και το

$(I - K)u = 0$ έχει φανερά δύο $u = 0$

$u = Ku \Rightarrow u = (\gamma + \lambda) \tilde{L}_\gamma^{-1} u \Leftrightarrow \tilde{L}_\gamma^{-1} u = \frac{1}{\gamma + \lambda} u$ ←

0 \tilde{L}_γ^{-1} είναι σπινδύλι. Αν $u = 0$ είναι η φανερά λύση

τότε το $\mu = \frac{1}{\gamma + \lambda}$ είναι ιδιοτιμή!

Επομένως οι $\{\mu_k\}$ οι ιδιοτιμές του \tilde{L}_γ^{-1}

δίνει $\frac{1}{\partial\lambda} \neq \mu_k \Leftrightarrow \lambda \neq \frac{1}{\mu_k} - \gamma =: \lambda_k$

Μπορεί να μάλιστα ότι $\lambda + \gamma > 0 \Leftrightarrow \lambda > -\gamma$

~~και~~ Αν $\lambda + \gamma \leq 0 \Leftrightarrow -\lambda \geq \gamma$

τότε (3) $\Leftrightarrow \begin{cases} Lu - \lambda u = f, u \\ u = 0 \text{ στο } \partial\Omega \end{cases}$

και εφόσον $\sqrt{\text{από } \partial\Omega}$ $-\lambda \geq \gamma$ έχω φανερά δύο

$\forall f \in L^2(\Omega)$.

οπότε $\mu_k \rightarrow 0 \Rightarrow \lambda_k \rightarrow +\infty$

⊖ $\lambda \notin \Sigma, \exists C > 0 \text{ c.w.}$

$(f \in L^2(\Omega))$ **10**

$$\|u\|_{L^2(\Omega)} \leq C \|f\|_{L^2(\Omega)}$$

οπου $u \in H_0^1(\Omega)$ η τωριστη αδαση του εω

$$\begin{aligned} Lu &= \lambda u + f, & u \\ u &= 0 & \partial\nu. \end{aligned}$$

$$C = C(\lambda, \nu, L).$$

Ans. Εστω $\exists \epsilon > 0, \forall \epsilon \exists \{f_k\}, \{u_k\} \text{ με } \begin{cases} Lu_k = \lambda u_k + f_k, \\ u_k = 0, \end{cases} \partial\nu$

$$\text{εω } \|u_k\|_{L^2(\Omega)} \geq K \|f_k\|_{L^2(\Omega)} \quad k=1,2,\dots$$

$$\text{Καθως } \|u_k\|_{L^2} = 1 \Rightarrow \|f_k\| \rightarrow 0.$$

Imp. $\{u_k\}$ ειναι αδραση στην $H_0^1(\Omega)$. Αε \exists υποση

$$u_{k_j} \rightarrow u \text{ σε } H_0^1(\Omega)$$

$$u_{k_j} \rightarrow u \text{ σε } L^2$$

$$\Rightarrow u \text{ αδραση του εω } Lu = \lambda u$$

$$\begin{aligned} (*) \quad B \|u_k\|_{H_0^1}^2 &\leq B(u_k, u_k) + \delta \|u_k\|_{L^2}^2 = (f, u_k)_{L^2} + C \|u_k\|_{L^2}^2 \\ &\leq \|f\|_{L^2} \|u_k\|_{L^2} + C \|u_k\|_{L^2}^2 = \|f\|_{L^2} + C. \end{aligned}$$